

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Relax, relax!

Freds favoriete woorden zijn: 'Relax, relax!' Soms word ik er gek van. Zo ook vandaag. We gaan een weekendje weg, hoe kan ik dan in hemelsnaam relaxed zijn? Een week lang heb ik iedere dag mijn niet-vergeten-lijstje gecheckt. Misschien neurotisch, maar het geeft mij rust.

Ondanks de stress is het vooruitzicht heerlijk. We vieren ons 12,5 jarig huwelijk en gaan vier dagen met zijn zessen bivakkeren in Efteling Bosrijk, het bungalowpark naast de Efteling. Omdat een dagje entree een klein vermogen kost, zijn wij nog nooit met het gezin naar de Efteling geweest. Ons jubileum is een goed excuus om geld over de balk te gooien. 's Morgens voor vertrek een laatste check. Niets vergeten? Zijn de medicijnen voor Lotus mee? Eindelijk zijn we klaar. Omdat de auto te klein is voor ons gezin, splitsen we ons in een 'auto-team' en een 'trein-team'. Fred, Nicole en Troy in een volgeladen auto. Tom, Lotus en ik gaan met de trein. Met broodjes en drinken voor onderweg voelt het als een schoolreisje. Ik voel een lichte euforie opkomen. Spannend, Lotus haar eerste treinreis. Hoe zal het gaan?

Bij het station staart een metershoge trap ons grijnzend aan. Een lift is er niet. Daar sta ik dan, met mijn volgeladen kinderwagen. Terwijl ik me afvraag hoe we dit oplossen, word ik gered door een aardige jongen. Met gemak tilt hij de kinderwagen de hoge trap op. In deze soms zo afstandelijke maatschappij geeft dit kleine gebaar mij een warm gevoel.

In de trein is het niet mogelijk om met de kinderwagen in een wagon plaats te nemen, zonder medereizigers tot last te

zijn. De klapstoeltjes in de gang geven uitkomst. Wat maakt het uit waar we zitten. We gaan op vakantie en genieten van het gevoel van vrijheid. Voor Tom is de treinreis een groot avontuur. Terwijl we naar het voorbij razende landschap kijken, legt hij zijn hoofd op mijn schouder. Ik geniet intens van dit stukje genegenheid. In de volgende trein hebben we hetzelfde probleem. Ik vraag me af hoe een rolstoelgebruiker met de trein reist. De trein is namelijk verre van rolstoelvriendelijk. Maar ditmaal is er op de gang een zitje, waar we ons kunnen settelen voor de lange treinrit. Lotus laat zich tevreden wiegen door de zachte schommeling van de trein. Haar eerste treinreis, mijn lieve meisje lacht haar mooiste lach.

Als we de nodige kilometers hebben afgelegd, met trein en bus, komen we aan op de plaats van bestemming. De entree van de Efteling staat te lonken, het gebouw staat fier in de zon. Wij nestelen ons op een bankje. In afwachting van het 'auto-team' leun ik achterover en geniet van het moment. Na een heftige periode ligt er nu een ontspannen weekend voor ons. Terwijl een zonnestraal mijn gezicht verwarmt, voel ik de zorgen en dagelijkse besommeringen van me afglijden. Langzaam word ik zorgeloos en voel de woorden van Fred door heel mijn lichaam: 'Relax, relax!' ■

Volgende keer: Lotus naar de longarts

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.